

Wachten

uit: Annie de musical

Heel misschien ver weg
Of heel misschien vlakbij
Neemt hij een slok van zijn koffie
Denkt zij een keertje aan mij

Ergens in een huis
Waar zacht de kachel brandt
Speelt zij piano en zingt zij
Hij leest aan tafel de krant

Hij houdt van sport
Zij van muziek
En ze verzamelen kunst en antiek
Mooi, slim en lief
En samen zo blij
Maar ik weet ook:
Ze wachten op mij...

Dus ooit zie ik ze weer
En tot die ene keer
Blijf ik de dagen en nachten
Wachten...

Hij leest een boek
Zij breidt en haakt
Heel misschien heeft ze
Voor mij iets gemaakt
Al zijn ze hard
En streng, allebei...
Maakt me niet uit
Ze houden van mij!

Dus bid ik keer op keer:
Wanneer zie ik ze weer?
Laat me geen dagen en nachten
Wachten